

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
ELEANOR SHARPSTON
της 22ας Σεπτεμβρίου 2016¹

Υπόθεση C-79/15 P

**Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
κατά**

Hamas

«Αίτηση αναιρέσεως – Περιοριστικά μέτρα με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας – Διατήρηση προσώπων, ομάδων και οντοτήτων στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 – Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ – Άρθρο 1, παράγραφοι 4 και 6 – Διαδικασία – Έννοια της “αρμόδιας αρχής” – Αξία των πληροφοριακών στοιχείων που είναι δημοσίως διαθέσιμα – Δικαιώματα άμυνας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

1. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-400/10² (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση) και ακύρωσε σειρά αποφάσεων του Συμβουλίου και εκτελεστικών μέτρων του Συμβουλίου κατά το μέρος που, στο πλαίσιο καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας, συμπεριέλαβαν τη Hamas (περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din al-Qassem) στον κατάλογο προσώπων, ομάδων και οντοτήτων προς τα οποία ή προς όφελος των οποίων απαγορεύεται η παροχή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών. Το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τις συγκεκριμένες αποφάσεις και πράξεις για λόγους που σχετίζονται, μεταξύ άλλων, με την ανεπάρκεια της αιτιολογίας που τα συνόδευε και με την αιτιολογία που το Συμβούλιο παρέθεσε προκειμένου να διατηρήσει τη Hamas (περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din al-Qassem) στον εν λόγω κατάλογο.

2. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο:

- κατά την αξιολόγηση της από το Συμβούλιο χρήσεως δημοσίως διαθέσιμων πληροφοριακών στοιχείων στο πλαίσιο της περιοδικής επανεξετάσεως των μέτρων που είχαν ληφθεί·
- δεν συνήγαγε ότι η απόφαση αρμοδίων αρχών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (στο εξής: ΗΠΑ) αποτελούσε επαρκή βάση για την αναγραφή της Hamas στον κατάλογο προσώπων, ομάδων και οντοτήτων προς τα οποία ή προς όφελος των οποίων απαγορεύεται η παροχή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών· και
- δεν συνήγαγε ότι η απόφαση αρμοδίων αρχών του Ηνωμένου αποτελούσε επαρκή βάση για την αναγραφή της Hamas στον κατάλογο προσώπων, ομάδων και οντοτήτων προς τα οποία ή προς όφελος των οποίων απαγορεύεται η παροχή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών.

¹ Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

² Απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2014, Hamas κατά Συμβουλίου (T-400/10, EU:T:2014:1095).

Νομικό πλαίσιο

3. Το γενικό νομικό πλαίσιο που εκτίθεται στα σημεία 3 έως 12 των σημερινών προτάσεών μου στην υπόθεση C-599/14 P, Συμβούλιο κατά LTTE, είναι εξίσου κρίσιμο εν προκειμένω. Δεν θα το επαναλάβω εδώ.

4. Το Συμβούλιο καταχώρισε για πρώτη φορά τη «*Hammas-Izz al-Din al-Qassem* (τρομοκρατικός κλάδος της *Hammas*)» στον κατάλογο στα αντίστοιχα παραρτήματα της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ³ και της αποφάσεως 2001/927/ΕΚ του Συμβουλίου⁴. Η συγκεκριμένη ομάδα εξακολουθεί να είναι καταχωρισμένη. Από τις 12 Σεπτεμβρίου 2003, η καταχωρισμένη ομάδα εμφανίζεται υπό την ονομασία «*Hammas* (περιλαμβανομένης της *Hammas-Izz al-Din al-Qassem*)». Κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η εν λόγω ομάδα («*Hammas*, περιλαμβανομένης της *Hammas-Izz al-Din al-Qassem*») εξακολουθούσε να είναι καταχωρισμένη στον κατάλογο ως αποτέλεσμα της αποφάσεως 2010/386/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου⁵ και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 610/2010 του Συμβουλίου⁶ (στο εξής: μέτρα του Συμβουλίου του Ιουλίου 2010).

5. Στις 13 Ιουλίου 2010, το Συμβούλιο δημοσίευσε ανακοίνωση (στο εξής: ανακοίνωση του Ιουλίου 2010) προς τα πρόσωπα, τις ομάδες και τις οντότητες του καταλόγου που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001⁷ (στο εξής: κατάλογος του άρθρου 2, παράγραφος 3)⁸. Με την ανακοίνωση του Ιουλίου 2010, το Συμβούλιο έθεσε υπόψη των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που είναι καταχωρισμένα σε κατάλογο δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 610/2010 του Συμβουλίου ότι θεωρούσε ότι οι λόγοι για τη διατήρησή τους στον κατάλογο αυτόν εξακολουθούσαν να ισχύουν και ότι, κατά συνέπεια, αποφάσισε τη διατήρησή τους στον εν λόγω κατάλογο. Περαιτέρω, το Συμβούλιο ανέφερε ότι τα συγκεκριμένα πρόσωπα, ομάδες και οντότητες μπορούσαν να υποβάλουν αίτηση προκειμένου να τους κοινοποιηθεί η αιτιολογία του Συμβουλίου για τη διατήρησή τους στον κατάλογο (εκτός αν η αιτιολογία τους είχε ήδη κοινοποιηθεί). Επίσης τους ενημέρωνε για το δικαίωμά τους να υποβάλουν ανά πάσα στιγμή αίτηση στο Συμβούλιο, συνοδευόμενη από έγγραφα που τυχόν την τεκμηριώνουν, προκειμένου να επανεξεταστεί η απόφαση να περιληφθούν και να διατηρηθούν στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3.

6. Η *Hammas* διατηρήθηκε στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, με τις ακόλουθες πράξεις:

- την απόφαση 2011/70/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου⁹ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 83/2011 του Συμβουλίου¹⁰ (στο εξής: πράξεις του Συμβουλίου του Ιανουαρίου 2011), σε συνδυασμό με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στις 2 Φεβρουαρίου 2011¹¹ (στο εξής: ανακοίνωση του

3 Κοινή θέση του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ 2001, L 344, σ. 93), όπως τροποποιήθηκε.

4 Απόφαση της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για την κατάρτιση του καταλόγου που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου σχετικά με τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ 2001, L 344, σ. 83).

5 Απόφαση της 12ης Ιουλίου 2010, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931 (ΕΕ 2010, L 178, σ. 28).

6 Εκτελεστικός κανονισμός της 12ης Ιουλίου 2010, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1285/2009 (ΕΕ 2010, L 178, σ. 1). Η ερμηνεία και το κύρος του συγκεκριμένου κανονισμού αποτελούν ζητήματα επίσης στην υπόθεση Α κ.λπ. (C-158/14), επί της οποίας θα αναπτύξω τις προτάσεις μου στις 29 Σεπτεμβρίου 2016.

7 Κανονισμός της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ 2001, L 344, σ. 70), όπως τροποποιήθηκε τελευταία.

8 ΕΕ 2010, C 188, σ. 13.

9 Απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2011, L 28, σ. 57).

10 Εκτελεστικός κανονισμός της 31ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού 610/2010 (ΕΕ 2011, L 28, σ. 14).

11 Ανακοίνωση προς τα πρόσωπα, τις ομάδες και τις οντότητες του καταλόγου που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 (ΕΕ 2011, C 33, σ. 14).

Φεβρουαρίου 2011). Με επιστολή του της 2ας Φεβρουαρίου 2011 (στο εξής: επιστολή της 2ας Φεβρουαρίου 2011), η οποία κοινοποιήθηκε στη Hamas στις 7 Φεβρουαρίου 2011, το Συμβούλιο απέστειλε στη Hamas την αιτιολογία για τη διατήρησή της στον κατάλογο αυτόν·

- την απόφαση 2011/430/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου¹² και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 687/2011 του Συμβουλίου¹³ (στο εξής: πράξεις του Συμβουλίου του Ιουλίου 2011), σε συνδυασμό με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στις 19 Ιουλίου 2011¹⁴ (στο εξής: ανακοίνωση του Ιουλίου 2011) και την αιτιολογία που το Συμβούλιο απέστειλε με επιστολή του της 19ης Ιουλίου 2011·
- την απόφαση 2011/872/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου¹⁵ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1375/2011 του Συμβουλίου¹⁶ (στο εξής: πράξεις του Συμβουλίου του Δεκεμβρίου 2011), σε συνδυασμό με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2011¹⁷ (στο εξής: ανακοίνωση του Δεκεμβρίου 2011)·
- την απόφαση 2012/333/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου¹⁸ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 542/2012 του Συμβουλίου¹⁹ (στο εξής: πράξεις του Συμβουλίου του Ιουνίου 2012), σε συνδυασμό με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στις 26 Ιουνίου 2012²⁰ (στο εξής: ανακοίνωση του Ιουνίου 2012)·
- την απόφαση 2012/765/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου²¹ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1169/2012 του Συμβουλίου²² (στο εξής: πράξεις του Συμβουλίου του Δεκεμβρίου 2012), σε συνδυασμό με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 2012²³ (στο εξής: ανακοίνωση του Δεκεμβρίου 2012)·
- την απόφαση 2013/395/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου²⁴ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 714/2013 του Συμβουλίου²⁵ (στο εξής: πράξεις του Συμβουλίου του Ιουλίου 2013)·

12 Απόφαση της 18ης Ιουλίου 2011, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931 (ΕΕ 2011, L 188, σ. 47).

13 Εκτελεστικός κανονισμός της 18ης Ιουλίου 2011, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση των εκτελεστικών κανονισμών 610/2010 και 83/2011 (ΕΕ 2011, L 188, σ. 2).

14 Ανακοίνωση προς τα πρόσωπα, τις ομάδες και τις οντότητες του καταλόγου που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 (ΕΕ 2011, C 212, σ. 20).

15 Απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931 και για την κατάργηση της αποφάσεως 2011/430 (ΕΕ 2011, L 343, σ. 54).

16 Εκτελεστικός κανονισμός της 22ας Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού 687/2011 (ΕΕ 2011, L 343, σ. 10).

17 Ανακοίνωση προς τα πρόσωπα, τις ομάδες και τις οντότητες του καταλόγου που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 (ΕΕ 2011, C 377, σ. 17).

18 Απόφαση της 25ης Ιουνίου 2012, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931 και για την κατάργηση της αποφάσεως 2011/872 (ΕΕ 2012, L 165, σ. 72).

19 Εκτελεστικός κανονισμός της 25ης Ιουνίου 2012, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού 1375/2011 (ΕΕ 2012, L 165, σ. 12).

20 Ανακοίνωση προς τα πρόσωπα, τις ομάδες και τις οντότητες του καταλόγου που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 (ΕΕ 2012, C 186, σ. 1).

21 Απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931 και για την κατάργηση της απόφασης 2012/333/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2012, L 337, σ. 50).

22 Εκτελεστικός κανονισμός της 10ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 542/2012 (ΕΕ 2012, L 337, σ. 2).

23 Ανακοίνωση προς τα πρόσωπα, τις ομάδες και τις οντότητες του καταλόγου του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ 2012, C 380, σ. 6).

24 Απόφαση της 25ης Ιουλίου 2013, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931 και για την κατάργηση της αποφάσεως 2012/765/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2013, L 201, σ. 57).

25 Εκτελεστικός κανονισμός της 25ης Ιουλίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού 1169/2012 (ΕΕ 2013, L 201, σ. 10).

- την απόφαση 2014/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου²⁶ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 125/2014 του Συμβουλίου²⁷ (στο εξής: πράξεις του Συμβουλίου του Φεβρουαρίου 2014), και
- την απόφαση 2014/483/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου²⁸ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 790/2014 του Συμβουλίου²⁹ (στο εξής: πράξεις του Συμβουλίου του Ιουλίου 2014).

7. Το Γενικό Δικαστήριο περιέγραψε το περιεχόμενο της αιτιολογίας των μέτρων του Συμβουλίου από τον Ιούλιο 2011 έως τον Ιούλιο 2014 ως εξής:

«94. Οι αιτιολογικές εκθέσεις των πράξεων του Συμβουλίου από τον Ιούλιο του 2011 έως και τον Ιούλιο του 2014 περιέχουν στην αρχή τους ένα εδάφιο στο οποίο το Συμβούλιο περιγράφει την προσφεύγουσα ως “ομάδα η οποία ενέχεται σε τρομοκρατικές πράξεις και η οποία, από το 1988, διαπράττει κατά διαστήματα και αναλαμβάνει την ευθύνη για επιθέσεις κατά ισραηλινών στόχων, ιδίως δε απαγωγές, επιθέσεις με πυροβόλα και μη πυροβόλα όπλα κατά αμάχων, καθώς και βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας στα μέσα μεταφοράς και σε δημόσιους χώρους”. Το Συμβούλιο επισημαίνει ότι “η Hamas έχει οργανώσει επιθέσεις τόσο από την ισραηλινή πλευρά της ‘Πράσινης Γραμμής’ όσο και στα Κατεχόμενα Εδάφη” και ότι, “[τον] Μάρτιο του 2005, η Hamas κήρυξε ‘tahdia’ (παύση πυρός), η οποία είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση της δράσεώς της”. Το Συμβούλιο συνεχίζει αναφέροντας ότι “πάντως, στις 21 Σεπτεμβρίου 2005, ένας πυρήνας της Hamas απήγαγε και εν συνεχεία φόνευσε έναν Ισραηλινό [και ότι], σε βιντεοσκοπημένη εγγραφή, η Hamas υποστήριξε ότι απήγαγε τον άνδρα αυτό για να επιχειρήσει να διαπραγματευθεί την απελευθέρωση Παλαιστινίων αιχμαλώτων τους οποίους είχε φυλακίσει το Ισραήλ”. Το Συμβούλιο επισημαίνει ότι “ενεργά μέλη της Hamas συμμετείχαν σε εκτόξευση πυραύλων από τη Λωρίδα της Γάζας που είχαν ως στόχο το νότιο Ισραήλ [και ότι], στο παρελθόν, προκειμένου να προβεί σε επιθέσεις κατά αμάχων στο Ισραήλ, η Hamas στρατολόγησε καμικάζι παρέχοντας βοήθεια στις οικογένειές τους”. Το Συμβούλιο αναφέρει ότι, “τον Ιούνιο του 2006, η Hamas (περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) μετείχε στην επιχείρηση που είχε ως αποτέλεσμα την απαγωγή του Ισραηλινού στρατιώτη Gilad Shalit” (πρώτο εδάφιο των αιτιολογικών εκθέσεων των πράξεων του Συμβουλίου από τον Ιούλιο του 2011 έως και τον Ιούλιο του 2014). Βάσει της αιτιολογικής εκθέσεως του εκτελεστικού κανονισμού 1375/2011 [...] το Συμβούλιο επισημαίνει ότι, “στις 11 Οκτωβρίου 2011, ο [στρατιώτης Gilad Shalit] αφέθηκε ελεύθερος από τη Hamas, μετά από κράτηση πέντε ετών, στο πλαίσιο ανταλλαγής αιχμαλώτων με το Ισραήλ”.

95. Εν συνεχεία, το Συμβούλιο παραθέτει κατάλογο των “τρομοκρατικών δραστηριοτήτων” στις οποίες, κατά το θεσμικό όργανο αυτό, εμπλέκεται προσφάτως η Hamas, από τον Ιανουάριο του 2010 (δεύτερο εδάφιο των αιτιολογικών εκθέσεων των πράξεων του Συμβουλίου από τον Ιούλιο του 2011 έως και τον Ιούλιο του 2014).

96. Το Συμβούλιο, αφού έκρινε ότι “οι πράξεις αυτές εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχεία α’, β’, γ, δ’, στ’ και ζ’, της κοινής θέσεως 2001/931 και τελέστηκαν προκειμένου να επιτευχθούν οι σκοποί που διαλαμβάνονται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, περιπτώσεις i, ii και iii, της εν λόγω κοινής θέσεως”, και ότι η περίπτωση της “Hamas (περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 3, [περίπτωση] ii, του κανονισμού 2580/2001” (τρίτο και τέταρτο εδάφιο των αιτιολογικών εκθέσεων των πράξεων του Συμβουλίου από τον Ιούλιο του 2011 έως και τον

26 Απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931 και την κατάργηση της αποφάσεως 2013/395 (ΕΕ 2014, L 40, σ. 56).

27 Εκτελεστικός κανονισμός της 10ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού 714/2013 (ΕΕ 2014, L 40, σ. 9).

28 Απόφαση της 22ας Ιουλίου 2014, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931 και για την κατάργηση της αποφάσεως 2014/72/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2014, L 217, σ. 35).

29 Εκτελεστικός κανονισμός της 22ας Ιουλίου 2014, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού 125/2014 (ΕΕ 2014, L 217, σ. 1).

Ιούλιο του 2014), μνημονεύει τις αποφάσεις τις οποίες, όπως προκύπτει από την αιτιολογική έκθεση και από τον φάκελο της υποθέσεως, εξέδωσαν το 2001 κατά της προσφεύγουσας οι αμερικανικές αρχές και οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου (πέμπτο έως και έβδομο εδάφιο των αιτιολογικών εκθέσεων των πράξεων του Συμβουλίου από τον Ιούλιο του 2011 έως και τον Ιούλιο του 2014). Στην αιτιολογική έκθεση του εκτελεστικού κανονισμού 790/2014 [...] το Συμβούλιο μνημονεύει, για πρώτη φορά, αμερικανική απόφαση της 18ης Ιουνίου 2012.

- 97 Οι αποφάσεις αυτές τις οποίες μνημονεύει το Συμβούλιο είναι αφενός μεν μία απόφαση του Secretary of State for the Home Department (Υπουργός Εσωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου) της 29ης Μαρτίου 2001, αφετέρου δε αποφάσεις της Κυβερνήσεως των Ηνωμένων Πολιτειών, που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 219 του US Immigration and Nationality Act (νόμος των Ηνωμένων Πολιτειών περί μεταναστεύσεως και ιθαγένειας, στο εξής: INA) και του εκτελεστικού διατάγματος 13224.
- 98 Όσον αφορά τις αποφάσεις αυτές, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι η μεν απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου αποτελεί το αντικείμενο τακτικής επανεξετάσεως από εθνική κυβερνητική επιτροπή, οι δε αμερικανικές αποφάσεις υπόκεινται σε διοικητικό και δικαστικό έλεγχο.
- 99 Το Συμβούλιο συμπεραίνει εξ αυτών ότι “οι αποφάσεις που ελήφθησαν όσον αφορά τη Hamas (περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) ελήφθησαν από αρμόδιες αρχές κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931” (όγδοο εδάφιο των αιτιολογικών εκθέσεων των πράξεων του Συμβουλίου από τον Ιούλιο του 2011 έως και τον Ιούλιο του 2014).
- 100 Τέλος, το Συμβούλιο “διαπιστώνει ότι οι προμνημονευθείσες αποφάσεις [...] εξακολουθούν να είναι σε ισχύ και [...] εκτιμά ότι οι λόγοι βάσει των οποίων περιελήφθη η Hamas (περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) στον κατάλογο [για τη δέσμευση κεφαλαίων] εξακολουθούν να υφίστανται” (ένατο εδάφιο των αιτιολογικών εκθέσεων των πράξεων του Συμβουλίου από τον Ιούλιο του 2011 έως και τον Ιούλιο του 2014). Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο κρίνει ότι η προσφεύγουσα πρέπει να εξακολουθήσει να περιλαμβάνεται στον κατάλογο αυτό (δέκατο εδάφιο των αιτιολογικών εκθέσεων των πράξεων του Συμβουλίου από τον Ιούλιο του 2011 έως και τον Ιούλιο του 2014).»

Συνοπτική έκθεση της πρωτόδικης δίκης και της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως

8. Στις 12 Σεπτεμβρίου 2010, η Hamas άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αμφισβητώντας, κατ' ουσίαν, την αναγραφή της στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την ανακοίνωση του Ιουλίου 2010 και τις πράξεις του Συμβουλίου του Ιουλίου 2010 κατά το μέτρο που την αφορούσαν και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα. Η Hamas, στη συνέχεια, υπέβαλε συμπληρωματικό υπόμνημα προκειμένου να διευρύνει τα αιτήματα ακυρώσεως ώστε να περιλαμβάνουν και τις πράξεις του Συμβουλίου από τον Ιανουάριο 2011 έως τον Ιούλιο 2014. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο θεώρησε ότι, με την προσφυγή της, η Hamas ζητεί από αυτό να ακυρώσει την ανακοίνωση του Ιουλίου 2010 και τις πράξεις του Συμβουλίου από τον Ιούλιο 2010 έως τον Ιούλιο 2014 (στο εξής, από κοινού: προσβληθείσες πράξεις), κατά το μέρος που αφορούσαν τη Hamas, και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η προσφυγή της Hamas εξακολουθούσε να έχει ως αντικείμενο τις προσβληθείσες πράξεις που είναι προγενέστερες εκείνων του Συμβουλίου του Ιουλίου 2014³⁰. Πάντως, απέρριψε την προσφυγή της Hamas ως απαράδεκτη κατά το μέρος που ζητούσε την ακύρωση της ανακοινώσεως του Ιουλίου 2010: η συγκεκριμένη ανακοίνωση δεν αποτελούσε πράξη δεκτική προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ³¹.

30 Σκέψη 60 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

31 Σκέψη 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

9. Το Συμβούλιο ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή και να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή άσκησε παρέμβαση υπέρ του Συμβουλίου.

10. Προς στήριξη του αιτήματός της ακυρώσεως των πράξεων του Συμβουλίου του Ιουλίου του 2010 και του Ιανουαρίου του 2011, η Hamas πρόβαλε τέσσερις λόγους ακυρώσεως. Με τους λόγους αυτούς προβλήθηκαν, αντιστοίχως, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας· πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως· προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας· και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

11. Προς στήριξη του αιτήματός της ακυρώσεως των πράξεων του Συμβουλίου από τον Ιούλιο 2011 έως τον Ιούλιο 2014, η Hamas προέβαλε οκτώ λόγους ακυρώσεως. Με τους λόγους αυτούς προβλήθηκαν, μεταξύ άλλων, παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931 (πρώτος λόγος)· ότι δεν ελήφθη επαρκώς υπόψη η εξέλιξη της καταστάσεως «με την πάροδο του χρόνου» (τέταρτος λόγος)· παραβίαση της αρχής περί μη επεμβάσεως (πέμπτος λόγος)· παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως (έκτος λόγος)· προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας της Hamas (έβδομος λόγος).

12. Το Γενικό Δικαστήριο συνεξέτασε *τον τέταρτο και τον έκτο λόγο ακυρώσεως των πράξεων* του Συμβουλίου από τον Ιούλιο του 2011 έως τον Ιούλιο 2014.

13. Το Γενικό Δικαστήριο παρέθεσε, κατ' αρχάς, ορισμένες γενικές σκέψεις και τη νομολογία (σχετικά με τη διαδικασία επανεξετάσεως· την υποχρέωση αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ· το περιθώριο διακριτικής ευχέρειας του Συμβουλίου· τη νομική και πραγματική βάση μιας αποφάσεως που στηρίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931) υπό το πρίσμα των οποίων θα αξιολογούσε την αιτιολογία που το Συμβούλιο παρέθεσε για τις πράξεις του από τον Ιούλιο του 2011 έως τον Ιούλιο 2014³². Αφότου περιέγραψε το πλαίσιο της αιτιολογίας των συγκεκριμένων μέτρων³³, το Γενικό Δικαστήριο, διαπίστωσε ότι, μολονότι η από το Συμβούλιο παράθεση των περιστατικών βίας για το μεταγενέστερο του έτους 2004 χρονικό διάστημα (και ειδικότερα για τη χρονική περίοδο 2010 έως 2011) είχε καθοριστική σημασία για την εκτίμηση της σκοπιμότητας να διατηρηθεί σε ισχύ η δέσμευση των κεφαλαίων της Hamas, κανένα από αυτά τα πραγματικά περιστατικά δεν εξετάστηκε στις αποφάσεις του Ηνωμένου Βασιλείου και των ΗΠΑ του 2001 τις οποίες το Συμβούλιο επικαλείται στις σχετικές αιτιολογικές εκθέσεις³⁴. Ούτε και ήταν δυνατό να εξεταστούν με τις εν λόγω αποφάσεις όλα αυτά τα πραγματικά περιστατικά λόγω των ημερομηνιών κατά τις οποίες έλαβαν χώρα³⁵. Εξάλλου, μολονότι στις αιτιολογικές εκθέσεις αποσαφηνίζεται ότι οι εθνικές αυτές αποφάσεις εξακολουθούσαν να μένουν σε ισχύ, στις αιτιολογικές αυτές εκθέσεις δεν γίνεται μνεία ούτε πιο πρόσφατων εθνικών αποφάσεων ούτε του αιτιολογικού τέτοιων αποφάσεων (με εξαίρεση τις αιτιολογικές εκθέσεις των πράξεων του Συμβουλίου του Ιουλίου 2014, στις οποίες μνημονεύεται, για πρώτη φορά, μια απόφαση των ΗΠΑ του Ιουλίου 2012)³⁶. Όσον αφορά την απόφαση των ΗΠΑ του Ιουλίου 2012, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το Συμβούλιο δεν παρέσχε κανένα στοιχείο δυνάμενο να καταστήσει γνωστό το αιτιολογικό της αποφάσεως αυτής όσον αφορά τον κατάλογο των περιστατικών βίας που παρατίθεται στην αιτιολογική έκθεση των πράξεων του Συμβουλίου του Ιουλίου 2014³⁷. Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, ως απαράδεκτες, άλλες εθνικές αποφάσεις των οποίων έγινε επίκληση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση (και των οποίων δεν έγινε μνεία στις αιτιολογικές εκθέσεις των πράξεων του Συμβουλίου του Ιουλίου 2014 οι οποίες εκδόθηκαν μετά την επ' ακροατηρίου συζήτηση)³⁸.

32 Σκέψεις 84 έως 92 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

33 Βλ. σημείο 7 των παρουσών προτάσεων.

34 Σκέψη 101 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

35 Σκέψη 102 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

36 Σκέψη 103 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

37 Σκέψη 106 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

38 Σκέψη 107 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

14. Όσον αφορά το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι αρκούσαν τα δημοσιεύματα του Τύπου για να διαπιστωθεί ότι η Hamas αναλάμβανε συχνά την ευθύνη τρομοκρατικών ενεργειών, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το επιχείρημα αυτό, σε συνδυασμό με την έλλειψη οποιασδήποτε μνείας αποφάσεων αρμοδίων αρχών οι οποίες είναι μεταγενέστερες από τις καταλογιζόμενες πράξεις και μνημονεύουν τις πράξεις αυτές, έδειξε σαφώς ότι το Συμβούλιο στήριξε τον καταλογισμό στη Hamas των τρομοκρατικών πράξεων (για το χρονικό διάστημα μετά το 2004) σε στοιχεία που το ίδιο άντλησε από τον Τύπο και όχι σε εκτιμήσεις που περιέχονται σε αποφάσεις αρμοδίων αρχών³⁹. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι το Συμβούλιο δεν τήρησε τις απαιτήσεις της κοινής θέσεως 2001/931, σύμφωνα με τις οποίες η πραγματική βάση αποφάσεως της Ένωσης περί δεσμεύσεως κεφαλαίων πρέπει να στηρίζεται σε στοιχεία τα οποία έχουν συγκεκριμένα εξεταστεί και διαπιστωθεί σε αποφάσεις αρμοδίων εθνικών αρχών κατά την έννοια της εν λόγω κοινής θέσεως⁴⁰. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η συλλογιστική του Συμβουλίου είχε ως ακολούθως: το Συμβούλιο παρέθεσε αρχικά εκτιμήσεις οι οποίες ήταν, στην πραγματικότητα, δικές του, χαρακτηρίζοντας τη Hamas ως «τρομοκράτη» και καταλογίζοντάς της σειρά βίαιων πράξεων, την τέλεση των οποίων πληροφορήθηκε το Συμβούλιο από τον Τύπο και από το διαδίκτυο· εξέθεσε, εν συνεχεία, ότι οι πράξεις την τέλεση των οποίων καταλόγιζε στη Hamas εμπίπτουν στον ορισμό των τρομοκρατικών πράξεων και ότι η Hamas αποτελούσε τρομοκρατική ομάδα κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931· μόνο μετά την παράθεση των επισημάνσεων αυτών το Συμβούλιο επικαλέστηκε αποφάσεις εθνικών αρχών, οι οποίες όμως είναι προγενέστερες των πράξεων που καταλογίστηκαν στη Hamas (τουλάχιστον όσον αφορά τις πράξεις του Συμβουλίου από τον Ιούλιο 2011 έως και τον Φεβρουάριο 2014⁴¹. Κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, το Συμβούλιο δεν στηριζόταν πλέον σε πραγματικά περιστατικά που προηγουμένως αποτέλεσαν αντικείμενο εκτιμήσεως από εθνικές αρχές. Τουναντίον, το Συμβούλιο άσκησε το ίδιο καθήκοντα «αρμόδιας αρχής» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931⁴².

15. Ο τρόπος με τον οποίο ενήργησε Συμβούλιο αντιβαίνει στο διαρθρωμένο σε δύο επίπεδα σύστημα που καθιερώθηκε με την κοινή θέση 2001/931. Μολονότι το Συμβούλιο δύναται, εφόσον παρίσταται ανάγκη και στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας του εκτιμήσεως, να αποφασίσει ότι ένα πρόσωπο ή μια ομάδα πρέπει να διατηρηθεί στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, εφόσον δεν έχει μεταβληθεί η πραγματική κατάσταση, εντούτοις κάθε νέα τρομοκρατική πράξη την οποία το Συμβούλιο εντάσσει στην αιτιολογία που παραθέτει κατά την ως άνω επανεξέταση πρέπει, στο πλαίσιο του διαρθρωμένου σε δύο επίπεδα συστήματος λήψεως αποφάσεων, να έχει αποτελέσει αντικείμενο εξετάσεως και αποφάσεως από αρμόδια αρχή⁴³.

16. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε επίσης το επιχείρημα του Συμβουλίου και της Επιτροπής ότι η μη μνεία αποφάσεων αρμοδίων αρχών πρέπει οφείλεται στο ότι η Hamas μπορούσε και έπρεπε να θέσει υπό αμφισβήτηση τα περιοριστικά μέτρα που είχαν ληφθεί εις βάρος της σε εθνικό επίπεδο⁴⁴. Έκρινε ότι το επιχείρημα του Συμβουλίου ενίσχυσε τη διαπίστωσή του ότι το Συμβούλιο στηρίχθηκε επί πληροφοριών τις οποίες άντλησε από τον Τύπο και από το διαδίκτυο⁴⁵.

17. Το Γενικό Δικαστήριο δεν δέχθηκε το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι, εν πάση περιπτώσει, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, η Hamas (με την προσφυγή της) δεν προκύπτει ότι αμφισβητεί την εμπλοκή της στην τρομοκρατία. Κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να αντικαταστήσει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου την αρχική αιτιολογία των πράξεων

39 Σκέψη 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

40 Σκέψεις 110 και 112 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

41 Σκέψεις 113 έως 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

42 Σκέψη 121 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Βλ., επίσης, σκέψη 125.

43 Σκέψεις 126 και 127 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

44 Σκέψη 128 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

45 Σκέψεις 129 έως 131 και 141 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

του από τον Ιούλιο 2011 έως τον Ιούλιο 2014, περιορίζοντας την αιτιολογία αυτή σε ορισμένα πραγματικά στοιχεία τα οποία (κατά το Συμβούλιο) η Hamas δέχθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται να υποκαταστήσει το Συμβούλιο όσον αφορά μια εκτίμηση για την οποία αποκλειστικώς αρμόδιο είναι το δεύτερο⁴⁶.

18. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, εκδίδοντας τις πράξεις του από τον Ιούλιο 2011 έως και τον Ιούλιο 2014, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 1 της κοινής θέσεως 2001/931 και την υποχρέωση αιτιολογήσεως⁴⁷. Κατά συνέπεια, ακύρωσε τις πράξεις του Συμβουλίου από τον Ιούλιο 2011 έως τον Ιούλιο 2014 καθώς επίσης τις πράξεις του Συμβουλίου του Ιουλίου 2010 και του Ιανουαρίου 2011. Όσον αφορά την τελευταία κατηγορία πράξεων, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι δεν αμφισβητήθηκε ότι ομοίως στις πράξεις αυτές δεν γινόταν μνεία αποφάσεων αρμοδίων αρχών σχετικών με τα περιστατικά που καταλογίζονται στην προσφεύγουσα. Επομένως, έχουν το ίδιο ελάττωμα όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως⁴⁸.

Λόγοι αναιρέσεως

19. Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και τη Γαλλική Κυβέρνηση, ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να αποφανθεί αμετακλήτως επί των ζητημάτων τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της αιτήσεώς του αναιρέσεως και να καταδικάσει τη Hamas στα δικαστικά έξοδα στα οποία το Συμβούλιο υποβλήθηκε τόσο πρωτοδίκως όσο και στο πλαίσιο της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας. Η Hamas ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα στα οποία η Hamas υποβλήθηκε τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ' αναίρεση.

20. Οι ίδιοι διάδικοι αγόρευσαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η οποία διεξήχθη στις 3 Μαΐου 2016.

21. Με τον *πρώτο λόγο αναιρέσεως*, το Συμβούλιο προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την αξιολόγηση της από το Συμβούλιο επικλήσεως δημοσίως διαθέσιμων πληροφοριακών στοιχείων στο πλαίσιο της περιοδικής επανεξετάσεως σύμφωνα το άρθρο 1, παράγραφος 6, της κοινής θέσεως 2001/931.

22. *Πρώτον*, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι το Συμβούλιο οφείλει να παρέχει τακτικά νέους λόγους που εξηγούν γιατί ένα πρόσωπο ή μια ομάδα εξακολουθεί να αποτελεί αντικείμενο περιοριστικών μέτρων. Η αρχή αυτή αντιβαίνει προς την απόφαση του Δικαστηρίου επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων Al-Aqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά Al-Aqsa⁴⁹ και στις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου επί των υποθέσεων People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου⁵⁰ και Al-Aqsa κατά Συμβουλίου⁵¹. Στην πρώτη υπόθεση, δεν απαιτήθηκε να τροποποιήσει το Συμβούλιο επί έξι σχεδόν έτη την αιτιολογική του έκθεση. Επομένως, το Δικαστήριο δέχθηκε (εμμέσως) τη δυνατότητα να διατηρηθεί ένα πρόσωπο ή μια ομάδα στον κατάλογο κατά την περίοδο αυτή αν οι αρμόδιες αρχές δεν διαθέτουν νέα στοιχεία που να δικαιολογούν τη διαγραφή. Όπως στην περίπτωση της Stichting Al-Aqsa, η στο Ηνωμένο Βασίλειο απαγόρευση της Hamas κατέστησε εξαιρετικά δυσχερές για τη Hamas να τελέσει νέες τρομοκρατικές πράξεις οι οποίες θα

46 Σκέψεις 138 έως 140 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

47 Σκέψη 137 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

48 Σκέψη 141 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

49 Απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2012, Al-Aqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά Al-Aqsa (C-539/10 P και C-550/10 P, EU:C:2012:711, στο εξής: απόφαση Al-Aqsa, σκέψεις 145 και 146).

50 Απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2008, People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου (T-256/07, EU:T:2008:461, στο εξής: απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση PMOI, σκέψεις 109 και 112).

51 Απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2010, Al-Aqsa κατά Συμβουλίου (T-348/07, EU:T:2010:373).

δικαιολογούσαν τη λήψη νέων αποφάσεων κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931. Το αυτό ισχύει όσον αφορά τις αποφάσεις των ΗΠΑ. Εξάλλου, αν η Hamas είχε αμφισβητήσει την απαγόρευσή της ή αν είχαν *ex officio* επανεξεταστεί οι εν λόγω αποφάσεις, τούτο θα είχε ως συνέπεια τη λήψη νέων αποφάσεων.

23. *Δεύτερον*, το Γενικό Δικαστήριο κακώς απέρριψε την επιλογή του Συμβουλίου να αιτιολογήσει τις πράξεις του επικαλούμενο πληροφοριακά στοιχεία που είναι δημοσίως διαθέσιμα. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση έρχεται σε αντίθεση επίσης με τη νομολογία του ίδιου του Γενικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία απόφαση αρμόδιας αρχής θα μπορούσε να μην είναι επαρκής για την απόφαση να διατηρηθεί ένα πρόσωπο ή μια ομάδα στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3⁵². Ακόμη και ελλείψει οποιασδήποτε περαιτέρω αποφάσεως αρμόδιας αρχής, το Συμβούλιο μπορούσε να διατηρήσει τη Hamas στον κατάλογο αυτόν. Στην υπό κρίση υπόθεση, τα δημοσίως διαθέσιμα πληροφοριακά στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε το Συμβούλιο χρησιμοποιήθηκαν αποκλειστικώς για τον σκοπό αυτόν (ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι το Συμβούλιο μπορούσε να διατηρήσει την καταχώριση βάσει των υφιστάμενων αποφάσεων των αρμόδιων αρχών). Τούτο συνάδει με την απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις *Al-Aqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά Al-Aqsa*⁵³. Επομένως, μεταβολή της πραγματικής καταστάσεως μπορεί να οφείλεται σε μεταβολή του νομικού καθεστώτος της αρχικής αποφάσεως κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, ή σε νέα πληροφοριακά στοιχεία ως προς τις δραστηριότητες της καταχωρισμένης ομάδας. Σε περίπτωση που η αρχική απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, δεν έχει ακυρωθεί ή ανακληθεί, το κρίσιμο ζήτημα στο πλαίσιο της επανεξετάσεως είναι αν συντρέχει λόγος διαγραφής από τον κατάλογο, και όχι αν υφίσταται λόγος επανεγγραφής του συγκεκριμένου προσώπου ή της συγκεκριμένης ομάδας. Η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου οδηγεί επίσης στο παράλογο αποτέλεσμα ότι, από τη μια πλευρά, η απόφαση του Συμβουλίου να διατηρήσει τη Hamas στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, θα ήταν νόμιμη αν το Συμβούλιο είχε απλώς στηριχθεί επί της αρχικής αποφάσεως καταχωρίσεως στον συγκεκριμένο κατάλογο και δεν είχε επικαλεστεί πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία, όταν, από την άλλη πλευρά, ήταν παγκοίνως γνωστό ότι η Hamas είχε διαπράξει νέες τρομοκρατικές επιθέσεις (πράγμα το οποίο η Hamas δέχθηκε στο δικόγραφο της προσφυγής της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου).

24. *Τρίτον*, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως διαπίστωσε ότι το Συμβούλιο παρέθεσε δικές του διαπιστώσεις σχετικές με τα πραγματικά περιστατικά, τις οποίες άντλησε από δημοσίως διαθέσιμα πληροφοριακά στοιχεία, προκειμένου να διενεργήσει την επανεξέτασή του. Η διαπίστωση αυτή επίσης σε αντίθεση έρχεται με την απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις *Al-Aqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά Al-Aqsa*. Θέτει, επιπλέον, το ζήτημα με ποιον τρόπο πρέπει να ενεργεί το Συμβούλιο υπό περιστάσεις κατά τις οποίες περιέχονται σε γνώση του πράξεις οι οποίες σαφώς είναι «τρομοκρατικές» και για τις οποίες ένα καταχωρισμένο πρόσωπο ή μια καταχωρισμένη ομάδα αναλαμβάνει δημοσίως την ευθύνη. Στις περιπτώσεις αυτές, το διαρθρωμένο σε δύο επίπεδα σύστημα δεν απαιτεί κίνηση διαδικασιών σε εθνικό επίπεδο.

25. *Τέταρτον*, το Γενικό Δικαστήριο κακώς ακύρωσε τις προσβληθείσες πράξεις με το σκεπτικό ότι το Συμβούλιο επικαλέστηκε για την έκδοσή τους πληροφοριακά στοιχεία που είναι δημοσίως διαθέσιμα. Τα στοιχεία αυτά ήσαν κρίσιμα για να αποφασιστεί αν η Hamas θα διαγραφεί από τον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Ελλείψει στοιχείων που να δικαιολογούν τη διαγραφή αυτή, το Συμβούλιο μπορούσε να αποφασίσει να διατηρήσει τη Hamas στον συγκεκριμένο κατάλογο.

26. Προς αντίκρουση του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Hamas υποστηρίζει τα εξής.

52 Το Γενικό Δικαστήριο παρέπεμψε στην απόφασή του στην υπόθεση *PMOI* (Τ-256/07, EU:T:2008:461, σκέψη 81).

53 Απόφαση *Al-Aqsa* (C-539/10 P και C-550/10 P, EU:C:2012:711 σκέψη 82).

27. *Πρώτον*, η Hamas διαφωνεί με την άποψη του Συμβουλίου ότι το Γενικό Δικαστήριο απαίτησε οι αποφάσεις του άρθρου 1, παράγραφος 6, της κοινής θέσεως 2001/931 να στηρίζονται σε νέους λόγους ή σε αποφάσεις αρμοδίων αρχών. Τουναντίον, το Γενικό Δικαστήριο επέμεινε ότι το αιτιολογικό των προσβληθέντων μέτρων έπρεπε να στηρίζεται σε πραγματικά γεγονότα που εξέτασαν οι αρμόδιες αρχές. Επιπροσθέτως, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεστεί προηγούμενες αποφάσεις αρμοδίων αρχών χωρίς να εξετάσει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζονται οι αποφάσεις αυτές. Επίσης, το Συμβούλιο δεν έπρεπε να προσάψει στη Hamas ότι δεν αμφισβήτησε, σε εθνικό επίπεδο, τον από το Συμβούλιο καταλογισμό ορισμένων πράξεων: δεν υπήρξαν νέες αποφάσεις προς αμφισβήτηση.

28. *Δεύτερον*, η Hamas διατείνεται ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως και η ανάγκη επαρκούς πραγματικής βάσεως ισχύουν εξίσου για τις αποφάσεις με τις οποίες το Συμβούλιο διατηρεί ένα πρόσωπο ή μια ομάδα στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Κατά την επανεξέτασή του, το Συμβούλιο μπορεί να θεωρήσει ότι ένα πρόσωπο ή μια ομάδα δεν πρέπει να εξακολουθήσει να περιλαμβάνεται στον συγκεκριμένο κατάλογο. Στην υπό κρίση υπόθεση, το Συμβούλιο στηρίχθηκε στις αρχικές αποφάσεις του καταχωρίσεως (τις οποίες δεν αμφισβήτησε η Hamas). Πάντως, κατά τον χρόνο που η Hamas καταχωρίστηκε για πρώτη φορά στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, δεν είχε ακόμη τη δυνατότητα να προσφύγει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά των αποφάσεων αυτών προβάλλοντας ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε επαρκώς τις συγκεκριμένες αποφάσεις. Πράγματι, το Συμβούλιο ουδέποτε γνωστοποίησε ακριβή πληροφοριακά στοιχεία ή μέρη του φακέλου που να δείχνουν ότι έναντι της Hamas ελήφθησαν αποφάσεις υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής αποφάσεως 2001/931. Άλλωστε, το Συμβούλιο δεν ενημέρωσε τη Hamas για τα στοιχεία εκείνα που δικαιολογούν την καταχώρισή της στον κατάλογο. Τούτο σημαίνει επίσης ότι τα Δικαστήρια της Ένωσης δεν μπορούν τώρα να εξακριβώσουν αν τα πραγματικά περιστατικά τα οποία οδήγησαν στην αρχική απόφαση του Συμβουλίου να καταχωρίσει τη Hamas ήσαν αρκούντως αξιόπιστα και εξετάστηκαν από αρμόδια αρχή.

29. Επίσης, το Συμβούλιο κακώς προέβαλε ότι, αν δεν είχε συμπεριλάβει στην αιτιολογική έκθεση κατάλογο πιο πρόσφατων πραγματικών περιστατικών και πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία, η απόφασή του πάλι θα ήταν νόμιμη επειδή στηριζόταν στις αρχικές αποφάσεις αρμοδίων αρχών. Τούτο προϋποθέτει ότι το Συμβούλιο μπορούσε να επικαλεστεί μόνο πληροφοριακά στοιχεία από τις συγκεκριμένες αποφάσεις. Το Συμβούλιο, αν και επικαλέστηκε (τόσο με τις προσβαλλόμενες πράξεις όσο και κατά τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου) σειρά τρομοκρατικών επιθέσεων τις οποίες φέρεται ότι διέπραξε η Hamas, ουδόλως προσκόμισε κάποιο αποδεικτικό στοιχείο επ' αυτού. Ούτε μπορεί το Συμβούλιο να στηρίζεται προς τούτο σε δημοσιεύματα του Τύπου.

30. *Τρίτον*, η Hamas παρατηρεί ότι το Συμβούλιο φαίνεται να προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι κατέληξε στο (λογικό) συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο προέβη σε δικούς του καταλογισμούς πράξεων. Το Συμβούλιο κακώς προβάλλει ότι ουδεμία αμφιβολία χωρεί εν προκειμένω ως προς τον τρομοκρατικό χαρακτήρα των πράξεων της Hamas. Επίσης, δεν είναι αρμόδιο, όταν ενεργεί βάσει της κοινής θέσεως 2001/931, να χαρακτηρίζει πράξεις κατ' αυτόν τον τρόπο. Το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι του είναι αδύνατο να ζητήσει από δικαστική αρχή να εκτιμήσει νέα πραγματικά περιστατικά δεν είναι λυσιτελές επειδή το Γενικό Δικαστήριο δεν απαίτησε κάτι τέτοιο από το Συμβούλιο. Άλλωστε, το Γενικό Δικαστήριο δεν απαίτησε από το Συμβούλιο να ζητήσει από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου ή των ΗΠΑ απαγορεύσουν εκ νέου τη Hamas. Το Γενικό Δικαστήριο επέμεινε απλώς ότι, όταν το Συμβούλιο επικαλείται νέα πραγματικά περιστατικά, αυτά πρέπει να έχουν αξιολογηθεί από αρμόδια αρχή.

31. *Τέταρτον*, η Hamas υποστηρίζει ότι ήταν ανεπαρκές να αναφέρει το Συμβούλιο ότι οι αρχικές εθνικές αποφάσεις εξακολουθούσαν να είναι σε ισχύ, δεν αιτιολόγησε επαρκώς τις πράξεις του. Στο Συμβούλιο απόκειται να αξιολογήσει αν η Hamas εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται ως τρομοκρατική οργάνωση κατά τρόπο που είναι συμβατός με την κοινή θέση 2001/931. Μολονότι το Συμβούλιο περιέλαβε την απόφαση της 18ης Ιουλίου 2012 των αρμοδίων αρχών των ΗΠΑ στην αιτιολογική

έκθεση του εκτελεστικού κανονισμού 790/2014, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς διαπίστωσε ότι δεν υπάρχει τίποτα που να δείχνει ότι το αιτιολογικό της συγκεκριμένης αποφάσεως συνδέεται με τις πράξεις τις οποίες επικαλέστηκε το Συμβούλιο. Κατά το μέτρο που το Συμβούλιο επικαλέστηκε μόνο τις αρχικές αποφάσεις, οι προσβληθείσες πράξεις φέρουν ανεπαρκή αιτιολογία.

32. Με τον *δεύτερο λόγο αναιρέσεως*, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς δεν συνήγαγε ότι οι αποφάσεις των αρχών των ΗΠΑ συνιστούσαν επαρκή βάση για την καταχώριση της Hamas.

33. *Πρώτον*, απόφαση διοικητικής αρχής μπορεί να είναι απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931. Τούτο επιβεβαιώθηκε από το Δικαστήριο με την απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις *Al-Aqsa κατά Συμβουλίου και Κάτω Χώρες κατά Al-Aqsa*⁵⁴ καθώς επίσης από το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση στην υπόθεση *People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου*⁵⁵.

34. *Δεύτερον*, στο πλαίσιο της κοινής θέσεως 2001/931, η αρμόδια εθνική αρχή πρέπει να διαπιστώσει τα πραγματικά περιστατικά που αποτελούν το υπόβαθρο της εθνικής αποφάσεως. Όταν η απόφαση δεν λαμβάνεται από δικαστική αρχή, η δικαστική προστασία διασφαλίζεται με την παροχή στο συγκεκριμένο πρόσωπο ή στη συγκεκριμένη ομάδα της δυνατότητας να προσφύγει ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων κατά της συγκεκριμένης αποφάσεως. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον απαίτησε το Συμβούλιο να γνωρίζει όλα τα πραγματικά στοιχεία επί τη βάσει των οποίων ο Secretary of State των Ηνωμένων Πολιτειών καταχώρισε τη Hamas. Το άρθρο 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931 δεν απαιτεί να κοινοποιούνται στο Συμβούλιο τα στοιχεία αυτά. Ούτε μπορεί το Συμβούλιο να υποκαταστήσει το ίδιο την αρμόδια αρχή. Αν γινόταν δεκτή η θέση του Γενικού Δικαστηρίου, τούτο θα σήμαινε ότι, όταν ένα πρόσωπο ή μια ομάδα προσβάλλει την απόφαση καταχωρίσεως ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης (αντί των εθνικών δικαστηρίων), έργο των δικαστηρίων της Ένωσης θα ήταν να εξετάσουν το αιτιολογικό της καταχωρίσεως. Εξάλλου, δεν είναι ρεαλιστικό να απαιτείται τα πληροφοριακά στοιχεία που αποτελούν το υπόβαθρο της απαγορευτικής αποφάσεως σε εθνικό επίπεδο να συνιστούν την πραγματική βάση της αποφάσεως του Συμβουλίου να λάβει περιοριστικά μέτρα. Τέλος, αν η αρχή των ΗΠΑ έπρεπε να επανεξετάσει την απόφαση κατά τρόπο που ασκεί επιρροή, θα ήταν έργο του Συμβουλίου να λάβει υπόψη την εξέλιξη αυτή.

35. *Τρίτον*, στην υπό κρίση υπόθεση, το δίκαιο των ΗΠΑ προέβλεπε διαδικασίες προσφυγής κατά της αποφάσεως καταχωρίσεως της Hamas ως τρομοκρατικής οργάνωσης.

36. *Τέταρτον*, η Hamas ουδέποτε προσέφυγε κατά της καταχωρίσεώς της από τις αρχές των ΗΠΑ.

37. *Πέμπτον*, επικύρωση της θέσεως του Γενικού Δικαστηρίου θα είχε ως αποτέλεσμα ανατροπή της αποφάσεως του στην υπόθεση *People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου*⁵⁶, συμπεριλαμβανομένης της διαπιστώσεως ότι «[...] το Συμβούλιο ενεργεί κατά τρόπο λογικό και σώφρονα όταν [...] η απόφαση της αρμόδιας εθνικής διοικητικής αρχής στην οποία στηρίζεται η κοινοτική απόφαση περί δεσμεύσεως των κεφαλαίων μπορεί να προσβληθεί με ένδικη προσφυγή του εσωτερικού δικαίου [και] το όργανο αυτό αρνείται [επομένως] κατ' αρχήν να λάβει θέση ως προς το βάσιμο των επιχειρημάτων ουσίας που πρόβαλε ο ενδιαφερόμενος στο πλαίσιο μιας τέτοιας προσφυγής πριν γνωρίσει την έκβασή της. Πράγματι, στην αντίθετη περίπτωση, η εκτίμηση που διαμορφώνει το Συμβούλιο ως πολιτικό ή διοικητικό θεσμικό όργανο ενδέχεται να αντιστρατεύεται σε πραγματικά ή νομικά ζητήματα την εκτίμηση που διαμορφώνει το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο»⁵⁷. Επίσης, τυχόν επικύρωση της θέσεως του Γενικού Δικαστηρίου θα σήμαινε ότι ένα πρόσωπο ή μια ομάδα θα έχουν τη δυνατότητα να τροχοπεδήσουν την καταχώρισή τους παραλείποντας εν γνώσει

54 Απόφαση *Al-Aqsa* (C-539/10 P και C-550/10 P, EU:C:2012:711 σκέψεις 70 και 71).

55 Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση *PMOI* (T-256/07, EU:T:2008:461, σκέψη 144).

56 Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση *PMOI* (T-256/07, EU:T:2008:461, σκέψεις 144 έως 147).

57 Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση *PMOI* (T-256/07, EU:T:2008:461, σκέψη 147).

τους να προσφύγουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων κατά των αποφάσεων των αρμοδίων αρχών, και ότι μια διοικητική αρχή θα μπορεί να αναδειχθεί σε αρχή που αποφασίζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό επί των (πραγματικών) στοιχείων του φακέλου. Η προσέγγιση αυτή ενέχει επίσης τον κίνδυνο ελεύθερου καθορισμού του κρίνοντος οργάνου από τον ενδιαφερόμενο («forum shopping»).

38. Η Hamas διατείνεται ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος επειδή το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως διαπίστωσε αν οι αποφάσεις των ΗΠΑ αποτελούσαν επαρκή βάση για την καταχώριση της Hamas στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το Συμβούλιο στήριξε τους δικούς του καταλογισμούς πράξεων σε πληροφοριακά στοιχεία που συνέλεξε από τον Τύπο και όχι από αποφάσεις αρμοδίων αρχών. Επικουρικώς, η Hamas υποστηρίζει ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος επίσης κατά το μέτρο που αμφισβητεί πραγματικές διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου.

39. Επικουρικότερα, η Hamas προβάλλει ότι οι αποφάσεις των ΗΠΑ δεν ελήφθησαν από αρμόδιες αρχές κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931 και πως δεν μπορούσαν να αποτελέσουν επαρκή βάση για την καταχώριση της Hamas στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Συναφώς, η Hamas διατείνεται ότι οι εν λόγω αρχές των ΗΠΑ απλώς κατάρτισαν κατάλογο των τρομοκρατικών οργανώσεων στις οποίες θα έπρεπε να εφαρμοστούν περιοριστικά μέτρα. Τέτοιου είδους αποφάσεις δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931 (με εξαίρεση τις αποφάσεις καταχωρίσεως που λαμβάνει το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών). Εξάλλου, όσον αφορά ειδικά τις αποφάσεις αρχών τρίτων κρατών, η Hamas υπογραμμίζει ότι μεταξύ του Συμβουλίου και των αρχών των κρατών μελών έχει εφαρμογή η αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας. Η Hamas επιμένει στην ανάγκη να εξακριβώνεται αν το τρίτο κράτος επιδιώκει τους ίδιους στόχους με την Ευρωπαϊκή Ένωση και αν παρέχει τις ίδιες εγγυήσεις με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Η Hamas αντικρούει την επιχειρηματολογία του Συμβουλίου σχετικά με το επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας, την υποχρέωση αιτιολογήσεως και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας κατά το δίκαιο των ΗΠΑ.

40. Η Hamas υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο κακώς προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη διαπιστώνοντας ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεστεί απόφαση των ΗΠΑ χωρίς να έχει πρόσβαση στα πραγματικά περιστατικά και στις εκτιμήσεις που αποτελούν το υπόβαθρο της εν λόγω απόφασης. Αποτελεί πάγια νομολογία ότι δεν αρκεί να επικαλεστεί το Συμβούλιο απόφαση αρμόδιας αρχής. Το Συμβούλιο πρέπει να εξηγήσει γιατί θεωρεί ως τρομοκρατική μια ομάδα και να παράσχει τα στοιχεία που δείχνουν ότι ο χαρακτηρισμός αυτός εξακολουθεί να έχει σημασία κατά τον χρόνο της επανεξετάσεώς του.

41. Με τον *τρίτο λόγο αναιρέσεως*, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς δεν συνήγαγε ότι η απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου αποτελούσε επαρκή βάση για την καταχώριση της Hamas. Ακόμη και αν το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεστεί τις αποφάσεις των ΗΠΑ, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να εξετάσει αν η απαγορευτική απόφαση που έλαβαν οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου το 2001 ήταν επαρκής και νόμιμη βάση για τη διατήρηση της Hamas στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Μολονότι το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε ότι η απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου εξακολουθούσε να ισχύει, σιωπηρώς έλαβε τη θέση ότι η απόφαση αυτή καταργήθηκε ή ότι είχε καταστεί παρωχημένη. Το Δικαστήριο έχει ήδη δεχθεί ότι η απαγορευτική απόφαση του 2001 του Ηνωμένου Βασιλείου είναι απόφαση αρμόδιας αρχής κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931. Επιπλέον, το Συμβούλιο δικαιολογημένα επικαλέστηκε στην απόφαση του 2001 του Ηνωμένου Βασιλείου χωρίς να είναι απαραίτητο να έχει πρόσβαση στα πραγματικά περιστατικά και στις εκτιμήσεις που αποτελούν το υπόβαθρο της εν λόγω απόφασης.

42. Η Hamas υποστηρίζει ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος, στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε ότι η απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου του 2001 δεν αποτελούσε επαρκή βάση για την καταχώριση της Hamas στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, και, επικουρικώς, στο μέτρο που με τον συγκεκριμένο λόγο αμφισβητούνται

πραγματικές διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο. Επικουρικότερα, η Hamas υποστηρίζει ότι η απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου του 2001 δεν ελήφθη από αρμόδιες αρχές κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931 και δεν μπορούσε να αποτελέσει επαρκή βάση για την καταχώριση της Hamas στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Προσθέτει ότι, ενώ η απόφαση των ΗΠΑ αφορούσε την ίδια τη Hamas, η απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου του 2001 είχε σχέση μόνο με τις Brigades Al-Qassem.

Αξιολόγηση

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

43. Τα ζητήματα που τίθενται στην υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως συμπίπτουν σε σημαντικό βαθμό με όσα εξετάζονται στο πλαίσιο της υποθέσεως C-599/14 P, Συμβούλιο κατά LTTE. Οι προτάσεις μου στις δύο αυτές υποθέσεις πρέπει να συνδυαστούν. Όπου κρίνεται σκόπιμο, θα παραπέμπω στις προτάσεις μου στην υπόθεση Συμβούλιο κατά LTTE καθώς θα εξετάζω τους λόγους αναιρέσεως που το Συμβούλιο προβάλλει στην παρούσα υπόθεση.

44. Όπως με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση εκείνη, με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως ζητείται να (επαν)εξετάσει το Δικαστήριο την αρχιτεκτονική του μηχανισμού με τον οποίο διατηρούνται τα περιοριστικά μέτρα της Ένωσης που θεσπίστηκαν στο πλαίσιο της κοινής θέσεως 2001/931 και του κανονισμού 2580/2001 και τον ρόλο των κρατών μελών και τρίτων χωρών στο συγκεκριμένο σύστημα.

45. Στο πλαίσιο του συγκεκριμένου συστήματος, μπορεί να γίνει διάκριση μεταξύ: (i) της αρχικής καταχωρίσεως και (ii) της αποφάσεως διατήρησεως ενός προσώπου, μιας οντότητας ή μιας ομάδας στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Όσον αφορά το πρώτο είδος αποφάσεως, η κοινή θέση 2001/931 ορίζει τη διαδικασία που το Συμβούλιο πρέπει να εφαρμόζει και τα στοιχεία στα οποία οφείλει να στηρίζεται. Ουδείς τέτοιος κανόνας προβλέπεται για το δεύτερο είδος αποφάσεως. Πάντως, αυτό το δεύτερο είδος αποφάσεως ήταν το αντικείμενο της προσφυγής που άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου η Hamas και είναι τώρα επίμαχο στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.

46. Το άρθρο 1, παράγραφος 6, της κοινής θέσεως 2001/931 προβλέπει μόνο την κατά τακτά χρονικά διαστήματα επανεξέταση των ονομάτων των προσώπων και ομάδων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δικαιολογείται η διατήρηση τους στον κατάλογο. Τα βασικά ζητήματα εν προκειμένω αφορούν τον τρόπο με τον οποίο το Συμβούλιο μπορεί να διαπιστώσει ότι όντως συντρέχουν τέτοιοι λόγοι και ποια στοιχεία οφείλει το Συμβούλιο να κοινοποιεί στα συγκεκριμένα πρόσωπα ή στις συγκεκριμένες ομάδες.

47. Από το άρθρο 1, παράγραφος 6, της κοινής θέσεως 2001/931 προκύπτει ότι, ελλείψει λόγων διατήρησεως ενός προσώπου ή μιας ομάδας στον κατάλογο, το Συμβούλιο πρέπει να προβεί σε «αποχαρακτηρισμό»⁵⁸. Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι η Hamas δεν υπέβαλε στο Συμβούλιο παρατηρήσεις, ούτε προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία, που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τους λόγους για την καταχώρισή της στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, και πιθανώς να οδηγήσουν στη διαγραφή της. Στο πλαίσιο ενός διαφορετικού είδους περιοριστικού μέτρου, το Δικαστήριο έκρινε ότι, όταν τέτοιου είδους παρατηρήσεις και αποδεικτικά στοιχεία γνωστοποιούνται και λαμβάνονται υπόψη κατά την τροποποίηση των λόγων καταχωρίσεως προσώπου στην απόφαση η οποία λαμβάνεται στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ, πρέπει επίσης να γίνει τροποποίηση του κανονισμού ο οποίος εκδόθηκε στο πλαίσιο της ΣΛΕΕ⁵⁹.

58 Απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2011, Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran (C-27/09 P, EU:C:2011:853, σκέψη 72).

59 Απόφαση της 1ης Μαρτίου 2016, National Iranian Oil Company κατά Συμβουλίου (C-440/14 P, EU:C:2016:128, σκέψη 55).

48. Στα δικόγρατά του, το Συμβούλιο τονίζει μετ' επιτάσεως το γεγονός ότι η Hamas ουδέποτε αμφισβήτησε κάποια εθνική απόφαση από αυτές που επικαλέστηκε το Συμβούλιο ή κάποιον από τους κανονισμούς του Συμβουλίου με τους οποίους καταχωρίστηκε για πρώτη φορά και διατηρήθηκε στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Πάντως, κατά την αντίληψή μου, δικαστικός έλεγχος κανονισμού του Συμβουλίου συνεπάγεται εξέταση του αν το Συμβούλιο συμμορφώθηκε προς τους εφαρμοστέους κανόνες του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των όρων που προβλέπονται στην κοινή θέση 2001/931 και των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ουδείς από τους κανόνες αυτούς εξαρτά τον εν λόγω δικαστικό έλεγχο από το αν το ενδιαφερόμενο μέρος αμφισβήτησε πρώτα την απόφαση της αρμόδιας αρχής ενώπιον του αρμόδιου εθνικού οργάνου.

Πρώτος λόγος αναιρέσεως

Εισαγωγή

49. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά κατ' ουσίαν το αν, στο πλαίσιο επανεξετάσεως κατά το άρθρο 1, παράγραφος 6, της κοινής θέσεως 2001/931, το Συμβούλιο μπορεί να επικαλεστεί πληροφοριακά στοιχεία που είναι δημοσίως διαθέσιμα.

50. Ο συγκεκριμένος λόγος αναιρέσεως εδράζεται σε τέσσερα επιχειρήματα: (i) το Γενικό Δικαστήριο κακώς απαίτησε από το Συμβούλιο να παρέχει τακτικά νέους λόγους που να δικαιολογούν γιατί το ενδιαφερόμενο μέρος πρέπει να εξακολουθήσει να αποτελεί αντικείμενο περιοριστικών μέτρων· (ii) το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κρίνοντας ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει πληροφοριακά στοιχεία που είναι δημοσίως διαθέσιμα· (iii) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι το Συμβούλιο προέβη σε δικούς του καταλογισμούς πράξεων, βασιζόμενο σε δημοσίως διαθέσιμα πληροφοριακά στοιχεία, προκειμένου να διενεργήσει επανεξέταση κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 6, της κοινής θέσεως 2001/931· και (iv) το Γενικό Δικαστήριο κακώς ακύρωσε τις προσβληθείσες πράξεις επειδή το Συμβούλιο επικαλέστηκε πληροφοριακά στοιχεία που είναι δημοσίως διαθέσιμα.

51. Είμαι της γνώμης ότι, κατ' ουσίαν, το δεύτερο και το τρίτο επιχείρημα ταυτίζονται. Για τον λόγο αυτόν, θα τα εξετάσω από κοινού.

Πρέπει το Συμβούλιο να παρέχει τακτικά νέους λόγους που να δικαιολογούν γιατί μια ομάδα εξακολουθεί να αποτελεί αντικείμενο περιοριστικών μέτρων;

52. Το πρώτο επιχείρημα που το Συμβούλιο προβάλλει προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπό κρίση υπόθεση αντιστοιχεί με το πρώτο επιχείρημα που προέβαλε για να στηρίξει τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως στην υπόθεση Συμβούλιο κατά LTTE.

53. Όσα εκτέθηκαν κατά την ανάλυση του συγκεκριμένου λόγου στις προτάσεις μου στην υπόθεση εκείνη ισχύουν εξίσου εν προκειμένω⁶⁰. Θεωρώ αδύνατη, αφενός, την ύπαρξη ενός άκαμπτου και απαράβατου κανόνα που να επιτρέπει στο Συμβούλιο να διατηρεί την εγγραφή προσώπου ή ομάδας στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, αποκλειστικώς και μόνο όταν υπάρχουν ή είναι σε γνώση του Συμβουλίου αποφάσεις αρμοδίων αρχών που εκδόθηκαν μετά την αρχική ή την προηγούμενη καταχώριση. Αφετέρου, η αρχική απόφαση ή οι αρχικές αποφάσεις που αποτέλεσαν τη βάση για την αρχική καταχώριση στον κατάλογο δεν θα αιτιολογούν εσαεί επαρκώς την εγγραφή στο πλαίσιο τυχόν επανεξετάσεως. Όταν το Συμβούλιο λαμβάνει απόφαση υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 6, χωρίς να επικαλείται νέα απόφαση αρμόδιας αρχής, πρέπει να βεβαιώνεται ότι η

⁶⁰ Βλ. σημεία 77 έως 92 των προτάσεών μου στην υπόθεση C-599/14 P.

απόφαση αρμόδιας αρχής την οποία κατά το παρελθόν επικαλέστηκε προκειμένου να λάβει την αρχική απόφαση εγγραφής ή μεταγενέστερη απόφαση διατηρήσεως ενός προσώπου ή μιας ομάδας στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, συνιστά και τώρα επαρκή βάση για να δείξει ότι εξακολουθούν να συντρέχουν λόγοι προς τούτο.

54. Κατά συνέπεια, όταν το ίδιο το Συμβούλιο επικαλείται γεγονότα και αποδεικτικά στοιχεία που αποτέλεσαν το υπόβαθρο της προηγούμενης αποφάσεως αρμόδιας αρχής (ακόμη και αν η απόφαση αυτή έχει καταργηθεί για λόγους άσχετους με τα συγκεκριμένα γεγονότα και στοιχεία που δείχνουν συμμετοχή σε τρομοκρατικές ενέργειες ή δραστηριότητες⁶¹), το Συμβούλιο πρέπει να δείξει ότι τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που αποτέλεσαν το υπόβαθρο της (αρχικής ή προηγούμενης) αποφάσεως της αρμόδιας αρχής εξακολουθούν να δικαιολογούν την εκτίμησή του ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο ή η συγκεκριμένη ομάδα συνιστά τρομοκρατική απειλή και ότι, κατά συνέπεια, δικαιολογούνται προληπτικά μέτρα. Επειδή οι αποφάσεις αρμοδίων αρχών αφορούν κατ' ανάγκην γεγονότα που προηγούνται των αποφάσεων του Συμβουλίου, προκύπτει ότι όσο μεγαλύτερη είναι η περίοδος μεταξύ, αφενός, των γεγονότων αυτών και της προηγούμενης αποφάσεως και, αφετέρου, της νέας αποφάσεως του Συμβουλίου να διατηρήσει ένα πρόσωπο ή μια ομάδα στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, τόσο μεγαλύτερη είναι η υποχρέωση του Συμβουλίου να ελέγξει επιμελώς αν, κατά τον χρόνο της επανεξετάσεως, το συμπέρασμά της εξακολουθεί ορθώς να στηρίζεται στην εν λόγω απόφαση και στα πραγματικά περιστατικά που αποτελούν το υπόβαθρό της⁶².

55. Όταν η προηγούμενη απόφαση της αρμόδιας αρχής έχει ανανεωθεί ή η ισχύς έχει παραταθεί, το Συμβούλιο πρέπει να ελέγχει σε ποια βάση έγινε αυτό. Επομένως, η ανάλυση του Συμβουλίου δεν μπορεί να είναι απολύτως όμοια με εκείνη που πραγματοποιήθηκε κατά τη λήψη παλαιότερης αποφάσεως υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 6, με βάση την ίδια απόφαση της αρμόδιας αρχής. Τουλάχιστον, είναι απαραίτητο να ληφθεί υπόψη το στοιχείο του χρόνου. Τούτο πρέπει να αποτυπώνεται επίσης στην αιτιολογία.

56. Όπως ερμηνεύω την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι το Συμβούλιο πρέπει να παρέχει τακτικά νέους λόγους που να τεκμηριώνουν την απόφασή του να διατηρήσει ένα πρόσωπο ή μια ομάδα στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Ούτε προτείνω ότι πρέπει να το πράξει. Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο επέκρινε το Συμβούλιο για την κατάρτιση ενός καταλόγου βίαιων πράξεων, ο οποίος προκύπτει να είναι καθοριστικός για την απόφασή του να διατηρήσει τη Hamas στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, χωρίς να εξηγήσει στις προσβληθείσες πράξεις για ποιους λόγους θεωρούσε ότι οι πράξεις αυτές εξετάστηκαν και διαπιστώθηκαν στις αποφάσεις αρμοδίων αρχών. Κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, τούτο προφανώς δεν μπορούσε να συμβαίνει με τις αποφάσεις του Ηνωμένου Βασιλείου και των ΗΠΑ του 2001 τις οποίες το Συμβούλιο επικαλείται στις αιτιολογικές εκθέσεις του. Το συμπέρασμα αυτό συνάγεται χωρίς αμφιβολία από τις σκέψεις 101 έως 112 και 119 έως 127 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως. Η σκέψη 133 της αναιρεσιβαλλόμενης συνοψίζει τη θέση του Γενικού Δικαστηρίου: δεν είχε ενώπιόν του, στις αιτιολογικές εκθέσεις των πράξεων του Συμβουλίου, παραπομπές σε καμία απόφαση αρμόδιας αρχής, με το αιτιολογικό της οποίας θα μπορούσε να συνδέσει τα πραγματικά στοιχεία που το Συμβούλιο έλαβε υπόψη σε βάρος της προσφεύγουσας.

57. Επομένως, θεωρώ ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς διαπίστωσε ότι, αφής στιγμής δεν υπήρχε καμία νέα ή άλλη απόφαση αρμόδιας αρχής που να μπορούσε να τεκμηριώσει επαρκώς ότι συνέτρεχαν λόγοι βάσει των οποίων η Hamas έπρεπε να περιλαμβάνεται στον κατάλογο, το Συμβούλιο δεν είχε τη δυνατότητα να επικαλεστεί κατάλογο τρομοκρατικών επιθέσεων που φέρεται ότι πραγματοποίησε η εν λόγω ομάδα, χωρίς τα περιστατικά αυτά να διαλαμβάνονται σε αποφάσεις αρμοδίων αρχών.

61 Αυτό ακριβώς ήταν το αντικείμενο της αποφάσεως Al-Aqsa (C-539/10 P και C-550/10 P, EU:C:2012:711 σκέψεις 83 έως 90).

62 Όσον αφορά ένα διαφορετικό είδος κυρώσεως, βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 156).

58. Θέλω να προσθέσω ότι το Συμβούλιο δεν μπορεί να επικαλεστεί το γεγονός ότι, επειδή η εγγραφή μιας ομάδας καθιστά δύσκολη για την εν λόγω ομάδα την τέλεση νέων τρομοκρατικών πράξεων, οι νέες αποφάσεις αρμοδίων αρχών σχετικά με την εν λόγω ομάδα τείνουν να περιοριστούν. Η αποτελεσματικότητα της καταχωρίσεως μιας ομάδας δεν απαλλάσσει το Συμβούλιο από την υποχρέωσή του να διασφαλίζει ότι ένα πρόσωπο ή μια ομάδα εξακολουθεί να περιλαμβάνεται στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, βάσει αποφάσεων αρμοδίων αρχών. Επιπλέον, απόφαση αρμόδιας αρχής που δικαιολογούσε αρχική εγγραφή στον κατάλογο μπορεί ακόμη να είναι κρίσιμη για μεταγενέστερες καταχωρίσεις, υπό τον όρο ότι το Συμβούλιο διαπιστώνει ότι (και εξηγεί γιατί) παρέχει επαρκή βάση για να τεκμηριωθεί ότι συντρέχει κίνδυνος που δικαιολογεί την εφαρμογή περιοριστικών μέτρων⁶³.

59. Κατά συνέπεια, απορρίπτω το πρώτο επιχείρημα του Συμβουλίου.

Μπορεί το Συμβούλιο να επικαλεστεί ελεύθερα προσβάσιμες πηγές στοιχείων όταν αποφασίζει αν θα διατηρήσει μια ομάδα στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3;

60. Το δεύτερο και το τρίτο επιχείρημα που το Συμβούλιο προβάλλει προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως αντιστοιχεί ως επί το πλείστον με το δεύτερο επιχείρημα το οποίο προέβαλε για να στηρίξει το δεύτερο λόγο αναιρέσεως στην υπόθεση Συμβούλιο κατά LTTE. Με τις προτάσεις μου στην υπόθεση εκείνη, εκθέτω (για τους λόγους που αναπτύσσω εκεί⁶⁴) ότι το Συμβούλιο δεν δύναται, όταν αποφασίζει αν θα διατηρήσει ένα πρόσωπο ή μια ομάδα στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, να στηρίζει την απόφασή του επί πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων που δεν διαλαμβάνονται σε αποφάσεις αρμόδιων αρχών. Στην υπό κρίση υπόθεση, καταλήγω με βάση το ίδιο σκεπτικό στο ίδιο συμπέρασμα.

61. Φρονώ, συνεπώς, ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς ερμηνεύει την κοινή θέση 2001/931, διατυπώνοντας στη σκέψη 110 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως τη θέση ότι η πραγματική βάση αποφάσεως του Συμβουλίου περί δεσμεύσεως κεφαλαίων, όσον αφορά την τρομοκρατία, δεν μπορεί να στηρίζεται σε στοιχεία τα οποία το Συμβούλιο έχει αντλήσει από τον Τύπο ή από το διαδίκτυο. Το Γενικό Δικαστήριο ορθώς παρατήρησε, στη σκέψη 121 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, αν επιτρεπόταν στο Συμβούλιο να ενεργήσει με αυτό τον τρόπο, τούτο θα είχε ως συνέπεια να ασκεί το Συμβούλιο τα καθήκοντα «αρμόδιας αρχής» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931. Πάντως, όπως διευκρίνισε το Δικαστήριο στη σκέψη 127 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, στο πλαίσιο του διαρθρωμένου σε δύο επίπεδα συστήματος κάθε νέα τρομοκρατική πράξη την οποία το Συμβούλιο εντάσσει στην αιτιολογία πρέπει να έχει αποτελέσει αντικείμενο εξετάσεως και αποφάσεως εκ μέρους αρμόδιας αρχής.

62. Κατά συνέπεια, απορρίπτω το δεύτερο και το τρίτο επιχείρημα του Συμβουλίου.

Ακύρωσε δικαιολογημένα το Γενικό Δικαστήριο τις προσβληθείσες πράξεις;

63. Το τέταρτο επιχείρημα που το Συμβούλιο προβάλλει προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως αντιστοιχεί στο τρίτο επιχείρημα που το Συμβούλιο προβάλλει προς στήριξη του δεύτερου λόγου αναιρέσεως και στο δεύτερο επιχείρημα που προβάλλει προς υποστήριξη του τρίτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση Συμβούλιο κατά LTTE.

63 Βλ. σημεία 77 έως 92 των προτάσεών μου στην υπόθεση C-599/14 P.

64 Βλ. σημεία 96 έως 107 των προτάσεών μου στην υπόθεση C-599/14 P.

64. Με τις προτάσεις μου στην υπόθεση εκείνη⁶⁵, προέβαλα τις αντιρρήσεις μου στη λογική στην οποία στηρίζεται το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι, επειδή δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη οι πιο πρόσφατες πράξεις, όπως τεκμηριώνονται στον Τύπο, καμία αλλαγή δεν υπήρξε στην πραγματική κατάσταση και ότι η LTTE θα μπορούσε, επομένως, να διατηρηθεί στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Διευκρίνισα ότι, όταν δεν υπάρχει άλλη ή νεότερη απόφαση αρμόδιας αρχής (σχετική με άλλα πραγματικά περιστατικά), το Συμβούλιο θα πρέπει να επανεξετάσει αν, με βάση τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που διαλαμβάνονται στην απόφαση στην οποία στηρίχθηκε στο παρελθόν, εξακολουθεί να συντρέχει κίνδυνος συμμετοχής σε τρομοκρατικές πράξεις και, ως εκ τούτου, λόγος για καταχώριση στον συγκεκριμένο κατάλογο. Τούτο σημαίνει επίσης ότι ο Συμβούλιο έπρεπε να εξηγήσει γιατί η απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου του 2001 αποτελούσε ακόμη επαρκή βάση για την απόφασή του να διατηρηθεί η LTTE στον κατάλογο και ότι το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να εξετάσει το επιχείρημα αυτό. Οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου ως προς το αν το Συμβούλιο ενήργησε κατ' αυτόν τον τρόπο αποτελούσαν το αντικείμενο του τρίτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση εκείνη.

65. Είμαι της αυτής γνώμης και εν προκειμένω.

66. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τις προσβληθείσες πράξεις από τον Ιούλιο 2011 έως τον Ιούλιο 2014 για τον λόγο ότι διαπίστωσε ότι το Συμβούλιο παρέβη τόσο το άρθρο 1 της κοινής θέσεως 2001/931 όσο και την υποχρέωση αιτιολογήσεως⁶⁶.

67. Δεύτερον, δεν προκύπτει κατ' ανάγκην ότι, επειδή το Συμβούλιο δεν μπορεί να στηριχθεί επί πραγματικών περιστατικών που το ίδιο διαπίστωσε, μπορεί παρ' όλα ταύτα δίχως περαιτέρω έλεγχο να λάβει απόφαση διατηρήσεως της εγγραφής της Hamas στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Όπως προαναφέρθηκε, υπό περιστάσεις κατά τις οποίες δεν υπάρχει άλλη ή νεότερη απόφαση αρμόδιας αρχής (σχετική με άλλα πραγματικά περιστατικά), το Συμβούλιο θα πρέπει να επανεξετάσει αν, με βάση τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που διαλαμβάνονται στην απόφαση στην οποία στηρίχθηκε στο παρελθόν, *εξακολουθεί να συντρέχει κίνδυνος συμμετοχής σε τρομοκρατικές πράξεις* και, ως εκ τούτου, λόγος για καταχώριση στον συγκεκριμένο κατάλογο⁶⁷. Τούτο εξάλλου σημαίνει ότι το Συμβούλιο έπρεπε να διευκρινίσει τον λόγο για τον οποίο οι εθνικές αποφάσεις που έλαβαν το Ηνωμένο Βασίλειο και οι ΗΠΑ εξακολουθούσαν να αποτελούν επαρκή βάση για την απόφαση που έλαβε και ότι το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να εξετάσει το επιχείρημα αυτό. Όπως ακριβώς στην υπόθεση Συμβούλιο κατά LTTE, οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου ως προς το αν το Συμβούλιο ενήργησε κατ' αυτόν τον τρόπο αποτελούν το αντικείμενο του τρίτου λόγου αναιρέσεως.

68. Κατά συνέπεια, απορρίπτω το τέταρτο επιχείρημα του Συμβουλίου.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως

69. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως το Συμβούλιο διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς δεν συνήγαγε ότι οι αποφάσεις των αρμοδίων αρχών των ΗΠΑ αποτελούσαν επαρκή βάση για την καταχώριση της Hamas.

70. Αντιθέτως προς ό,τι έπραξε το Γενικό Δικαστήριο στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση επί της υποθέσεως Συμβούλιο κατά LTTE, στην υπό κρίση υπόθεση το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε αν απόφαση τρίτης χώρας δύναται να αποτελέσει απόφαση αρμόδιας αρχής κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931 και, σε καταφατική περίπτωση, υπό ποιες προϋποθέσεις.

65 Βλ. σημεία 109 έως 112 των προτάσεών μου στην υπόθεση C-599/14 P.

66 Βλ. σκέψεις 137 και 141 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

67 Βλ., ιδίως, σημείο 88 των προτάσεών μου στην υπόθεση C-599/14 P.

71. Είμαι της γνώμης ότι, πρώτον, το τρίτο και το τέταρτο επιχείρημα προς στήριξη του συγκεκριμένου λόγου αναιρέσεως πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθούν ως αβάσιμα: το Γενικό Δικαστήριο απλώς δεν προέβη στις διαπιστώσεις τις οποίες το Συμβούλιο θεωρεί εσφαλμένες. Είναι αλήθεια ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε σχετικά με το αν απόφαση διοικητικής αρχής των ΗΠΑ δύναται να αποτελέσει απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931 (πρώτο επιχείρημα). Τούτο προκύπτει σαφώς από τον συνδυασμό των σκέψεων 99 και 101 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Ούτε εξάλλου αποφάνθηκε ως προς το αν μια τέτοια απόφαση έπρεπε να εξαρτάται από το αν η καταχωρισμένη ομάδα μπορούσε να προσφύγει και αν όντως προσέφυγε, βάσει της νομοθεσίας των ΗΠΑ, κατά της αποφάσεως καταχωρίσεώς της ως τρομοκρατικής οργάνωσης (τρίτο και τέταρτο επιχείρημα).

72. Το Συμβούλιο προβάλλει επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς απαίτησε από το ίδιο να γνωρίζει όλα τα πραγματικά στοιχεία επί τη βάσει των οποίων ο Secretary of State των ΗΠΑ καταχώρισε τη Hamas (δεύτερο επιχείρημα). Συναφώς, επικαλείται τις σκέψεις 129 έως 132 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Δεν ερμηνεύω την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατ' αυτόν τον τρόπο. Στη σκέψη 129, το Γενικό Δικαστήριο επανέλαβε την ανάγκη κάθε απόφαση που επιβάλλει σε πρόσωπο ή ομάδα περιοριστικά μέτρα να θεμελιώνεται σε πραγματική βάση αντλούμενη από αποφάσεις αρμοδίων αρχών. Τούτο συνάδει με τον σκοπό της διατάξεως του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931, που είναι η διασφάλιση σε κάθε πρόσωπο ή ομάδα ότι καταχωρίζεται στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, μόνο όταν η απόφαση του Συμβουλίου περί καταχωρίσεως βασίζεται σε αρκούντως βάσιμα στοιχεία⁶⁸. Στη σκέψη 130, το Δικαστήριο έκρινε ότι η υποχρέωση αυτή υφίσταται ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς του συγκεκριμένου προσώπου ή της συγκεκριμένης ομάδας. Υπογράμμισε επίσης την ανάγκη να μνημονεύει, στην αιτιολογική έκθεση των αποφάσεών του, τις αποφάσεις αρμοδίων εθνικών αρχών που έχουν ειδικώς εξετάσει και διαπιστώσει τις τρομοκρατικές πράξεις τις οποίες το Συμβούλιο παραθέτει εκ νέου ως πραγματική βάση των αποφάσεών του. Τούτο είναι απολύτως συνεπές με την υποχρέωση του Συμβουλίου να εξακριβώνει αν απόφαση αρμόδιας αρχής είναι δεόντως ακριβής ώστε (i) να προσδιορίζεται το συγκεκριμένο πρόσωπο ή η συγκεκριμένη ομάδα και (ii) να αποδεικνύεται πιθανή σχέση (όπως περιγράφεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της κοινής θέσεως 2001/931) μεταξύ του συγκεκριμένου προσώπου ή της συγκεκριμένης ομάδας και τρομοκρατικών πράξεων, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της κοινής θέσεως 2001/931⁶⁹. Οι σκέψεις 131 και 132 αφορούν, αντιστοίχως, τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι το Συμβούλιο στηρίχθηκε στην πραγματικότητα σε πληροφορίες τις οποίες συγκέντρωσε το ίδιο και το εύρος του δικαστικού ελέγχου που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο.

73. Συνεπώς, από κανένα σημείο των ανωτέρω σκέψεων δεν προκύπτει στοιχείο που να ενισχύει τη θέση ότι το Γενικό Δικαστήριο απαίτησε να γνωρίζει το Συμβούλιο όλα τα πραγματικά στοιχεία επί τη βάσει των οποίων αρμόδια αρχή τρίτης χώρας έλαβε απόφαση. Στην πραγματικότητα, υπό το πρίσμα των συγκεκριμένων παραδοχών και σε συνδυασμό με ορισμένες άλλες σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως (και συγκεκριμένα, τις σκέψεις 103, 106 και 110) προκύπτει με σαφήνεια ότι το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε απλώς (και ορθώς) ότι το Συμβούλιο δεν μπορεί να στηρίζεται σε απόφαση αρμόδιας αρχής δίχως να γνωρίζει τους πραγματικούς λόγους για τους οποίους ελήφθη η απόφαση αυτή. Κατά τη σκέψη 114 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο θεωρεί ότι το Συμβούλιο όφειλε να εκλάβει ως πραγματική βάση της εκ μέρους του εκτιμήσεως αποφάσεις εκδοθείσες από αρμόδιες αρχές που έχουν λάβει υπόψη συγκεκριμένα περιστατικά και έχουν ενεργήσει βάσει αυτών και εν συνεχεία να εξακριβώσει αν τα εν λόγω περιστατικά αποτελούν όντως «τρομοκρατικές πράξεις» και αν η συγκεκριμένη ομάδα είναι όντως «ομάδα» κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931.

68 Βλ., επίσης, προτάσεις μου στην υπόθεση C-599/14 P (σημείο 99 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

69 Βλ., επίσης, προτάσεις μου στην υπόθεση C-599/14 P (σημείο 80 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

74. Τέλος, είμαι της γνώμης ότι το πέμπτο επιχείρημα που προβάλλει το Συμβούλιο δεν δύναται να στηρίξει τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, σύμφωνα με τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθώς έκρινε ότι οι αποφάσεις αρμοδίων αρχών των ΗΠΑ δεν αποτελούσαν επαρκή βάση για την καταχώριση της Hamas στον κρίσιμο κατάλογο. Το επιχείρημα αυτό αφορά τις συνέπειες που τυχόν έχει η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου. Πάντως, όπως έχει ήδη διευκρινιστεί, το Συμβούλιο έσφαλε κατά την ερμηνεία του κρίσιμου τμήματος της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως.

75. Εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι απόφαση αρμόδιας αρχής επί της οποίας στηρίζει το Συμβούλιο την αιτιολογική του έκθεση δεν έχει αμφισβητηθεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου δεν απαλλάσσει το Συμβούλιο από την υποχρέωσή του να εξακριβώσει αν, σε ό,τι αφορά το γεγονός ότι στηρίζεται στην εν λόγω απόφαση, πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις του άρθρου 1, παράγραφοι 4 και 6, της κοινής θέσεως 2001/931 και να αιτιολογήσει επαρκώς την απόφασή του.

76. Κατά συνέπεια, απορρίπτω τα επιχειρήματα που το Συμβούλιο προέβαλε προς στήριξη του δευτέρου λόγου αναιρέσεως.

Τρίτος λόγος αναιρέσεως

77. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς δεν συνήγαγε ότι η καταχώριση της Hamas μπορεί να στηριχθεί στην απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου του 2001. Ο συγκεκριμένος λόγος αναιρέσεως αντιστοιχεί στον τρίτο λόγο αναιρέσεως στη υπόθεση Συμβούλιο κατά LTTE.

78. Το πρώτο επιχείρημα του Συμβουλίου είναι ότι, κατά το παρελθόν, το Γενικό Δικαστήριο έχει ήδη δεχθεί ότι η εν λόγω απόφαση είναι απόφαση αρμόδιας αρχής κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931. Θεωρώ ότι το επιχείρημα αυτό δεν είναι ικανό να στηρίξει τον τρίτο λόγο αναιρέσεως. Το Γενικό Δικαστήριο επ' ουδενί προέβη σε ρητή διαπίστωση περί της φύσεως της αποφάσεως αυτής. Ούτε συνάγεται από τη συλλογιστική του (είτε ρητώς είτε σιωπηρώς) ότι θεώρησε ποτέ ότι η απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου του 2001 δεν αποτελούσε απόφαση αρμόδιας αρχής. Επίσης, κατά την αντίληψή μου, η σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν έχει την έννοια ότι το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η εν λόγω απόφαση ακυρώθηκε ή δεν ήταν πλέον κρίσιμη. Η σκέψη αυτή εντασσόταν στο γενικότερο σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου περί ελλείψεως αποφάσεων αρμοδίων αρχών που να έχουν εκθέσει και ελέγξει τα περιστατικά βίας τα οποία επικαλείται το Συμβούλιο για το μεταγενέστερο του έτους 2004 χρονικό διάστημα.

79. Με το δεύτερο επιχείρημά του, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί δίκαιο κρίνοντας, αφενός, ότι η απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου του 2001 δεν αποτελούσε ή δεν μπορούσε πλέον να αποτελεί νόμιμη απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931 και, αφετέρου, ότι το Συμβούλιο έπρεπε να έχει στη διάθεσή του όλα τα στοιχεία τα οποία οδήγησαν τον Home Secretary να λάβει τη συγκεκριμένη απόφαση. Εν προκειμένω, τοποθετούμαι όπως ακριβώς επί του αντίστοιχου επιχειρήματος στην υπόθεση Συμβούλιο κατά LTTE⁷⁰. Είμαι της γνώμης ότι το Γενικό Δικαστήριο επ' ουδενί προέβη σε τέτοια διαπίστωση. Διαπιστώνοντας, με τη σκέψη 101 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι ο κατάλογος των περιστατικών βίας για το μεταγενέστερο του έτους 2004 χρονικό διάστημα είχε καθοριστική σημασία για την εκτίμηση εκ μέρους του Συμβουλίου της σκοπιμότητας διατηρήσεως της Hamas στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, το Γενικό Δικαστήριο εστίασε στο αν περιλαμβάνονταν στην αιτιολογική έκθεση οι αποφάσεις των αρμοδίων αρχών που εξετάζαν τα συγκεκριμένα περιστατικά. Οι αποφάσεις αυτές έπρεπε κατ' ανάγκην να είναι μεταγενέστερες των περιστατικών αυτών και εξ αυτού του λόγου σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσαν να

⁷⁰ Βλ., ιδίως, σημεία 116 έως 126 των προτάσεών μου στην υπόθεση C-599/14 P.

διαλαμβάνουν την απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου του 2001. Εξάλλου, έχει ήδη διευκρινιστεί ο λόγος για τον οποίο θεωρώ ότι το Συμβούλιο κακώς διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο απαίτησε από το Συμβούλιο να έχει στη διάθεσή του όλα τα στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκαν οι αρμόδιες αρχές προκειμένου να λάβουν την απόφαση απαγορεύσεως της Hamas⁷¹.

80. Τούτου λεχθέντος, όπως ακριβώς στην περίπτωση του τρίτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση Συμβούλιο κατά LTTE, από τον τρίτο λόγο αναιρέσεως που προβάλλει το Συμβούλιο συνάγεται ότι, έχοντας διαπιστώσει ότι Συμβούλιο δεν μπορεί να επικαλείται τον κατάλογο περιστατικών βίας για το μεταγενέστερο του έτους 2004 χρονικό διάστημα, ενώ τα περιστατικά αυτά δεν έχουν εξεταστεί στις αποφάσεις αρμόδιων αρχών, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε παρ' όλα ταύτα να κρίνει ότι η απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου του 2001 (ο τρίτος λόγος αναιρέσεως δεν αφορά την απόφαση των ΗΠΑ) αποτελεί επαρκή βάση για τις προσβληθείσες πράξεις.

81. Εν προκειμένω, η θέση μου ταυτίζεται με αυτή που διατυπώνω στις προτάσεις μου στην υπόθεση Συμβούλιο κατά LTTE⁷². Επομένως, είμαι της γνώμης ότι, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε ότι το Συμβούλιο είχε μνημονεύσει, στις αιτιολογικές εκθέσεις των πράξεων από τον Ιούλιο 2011 έως τον Ιούλιο 2014, τις αρχικές εθνικές αποφάσεις (ιδίως την απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου του 2001), εντούτοις διαπίστωσε ότι το μόνο που ανέφερε σχετικά το Συμβούλιο ήταν ότι αυτές παρέμεναν σε ισχύ⁷³. Το Γενικό Δικαστήριο δεν άντλησε, με ρητό τρόπο, συμπέρασμα από το γεγονός αυτό. Έτσι, ενώ το Συμβούλιο κακώς υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου του 2001 δεν αποτελούσε ή δεν μπορούσε πλέον να αποτελεί νόμιμη απόφαση αρμόδιας αρχής, είναι λιγότερο σαφές αν το Γενικό Δικαστήριο πράγματι παρέλειψε να αντιμετωπίσει το ζήτημα αυτό (το οποίο σαφώς του είχε τεθεί, βάσει των αιτιάσεων της Hamas η οποία διατεινόταν ότι δεν ελήφθη επαρκώς υπόψη η εξέλιξη της καταστάσεως με την πάροδο του χρόνου και ότι παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως)⁷⁴.

82. Συμμερίζομαι τη θέση του Συμβουλίου ότι, έχοντας διαπιστώσει ότι ορισμένοι λόγοι δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν την απόφαση διατηρήσεως της Hamas στον κατάλογο και ότι, κατά συνέπεια, αυτή έπρεπε να ακυρωθεί, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να προχωρήσει και να εξετάσει τους υπόλοιπους λόγους προκειμένου να εξακριβώσει αν τουλάχιστον ένας από αυτούς μπορούσε να συνιστά αυτός καθ' εαυτόν επαρκές έρεισμα για να στηρίξει την απόφαση αυτή⁷⁵. Μόνο αν και αυτοί οι λοιποί λόγοι δεν ήσαν αρκούντως ακριβείς και συγκεκριμένοι ώστε να στηρίξουν την απόφαση καταχωρίσεως θα μπορούσαν να ακυρωθούν οι προσβληθείσες πράξεις. Πάντως, εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να προβεί σε τέτοιου είδους διαπιστώσεις. Το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου περιορίστηκε, κατ' ουσίαν, στη διαπίστωση γεγονότων και συγκεκριμένα ότι το Συμβούλιο ανέφερε απλώς τις προγενέστερες εθνικές αποφάσεις και δήλωσε ότι παρέμεναν σε ισχύ. Ως εκ τούτου, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτός και να ανααιρεθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου.

83. Ευτυχώς, η υπό κρίση διαφορά είναι ώριμη προς εκδίκαση, οπότε το Δικαστήριο έχει τη δυνατότητα, κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, Με τον τέταρτο και τον έκτο λόγο ακυρώσεως, η Hamas διατείνεται ότι το Συμβούλιο παρέθεσε απλώς σειρά πραγματικών περιστατικών

71 Βλ. σημείο 73 των παρούσων προτάσεων.

72 Βλ. σημεία 117 έως 123 των προτάσεων μου στην υπόθεση C-599/14 P.

73 Σκέψη 103 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Βλ., επίσης, σκέψεις 100 και 119.

74 Βλ. σκέψεις 79 και 80 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

75 Απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Manufacturing Support & Procurement Kala Naft (C-348/12 P, EU:C:2013:776, σκέψη 72 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

και υποστήριξε ότι οι εθνικές αποφάσεις παρέμεναν σε ισχύ. Προσάπτει στο Συμβούλιο ότι δεν έλαβε επαρκώς υπόψη την εξέλιξη της καταστάσεως «με την πάροδο του χρόνου». Πρόβαλε, επίσης, την αιτίαση ότι το Συμβούλιο ουδόλως εξέθεσε τα πραγματικά περιστατικά που με τις συγκεκριμένες εθνικές αποφάσεις καταλογίζονταν στη Hamas.

84. Έχω ήδη αναλύσει σε άλλο σημείο των παρουσών προτάσεων, όπως εξάλλου στις προτάσεις μου στην υπόθεση Συμβούλιο κατά LTTE, τον λόγο για τον οποίο θεωρώ ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς συνήγαγε ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε, όταν έλαβε την απόφασή του να διατηρήσει τη Hamas στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, να επικαλεστεί (στην αιτιολογική της έκθεση) κατάλογο νέων περιστατικών τα οποία ούτε εξετάστηκαν ούτε διαπιστώθηκαν στις αποφάσεις αρμοδίων αρχών. Παραμένει, κατά συνέπεια, το ερώτημα αν ήταν αρκετό να αναφέρει στην αιτιολογική έκθεση των προσβαλλόμενων πράξεων είτε ότι οι αρχικές αποφάσεις των αρμοδίων αρχών (και ιδίως η απαγορευτική απόφαση του Ηνωμένου Βασιλείου του 2001) παρέμεναν σε ισχύ ή (χωρίς να διευκρινίζει κάτι περισσότερο) ότι επρόκειτο για απόφαση αρμόδιας αρχής.

85. Για τους λόγους οι οποίοι ήδη αναλύθηκαν ανωτέρω, αλλά και ειδικότερα στα σημεία 77 έως 91 των προτάσεών μου στην υπόθεση Συμβούλιο κατά LTTE, θεωρώ ότι τούτο δεν ήταν αρκετό. Ως εκ τούτου, θεωρώ ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις πρέπει να ακυρωθούν⁷⁶. Υπό αυτές τις περιστάσεις, παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως που η Hamas προέβαλε πρωτοδίκως.

Υστερόγραφο

86. Τόσο πρωτοδίκως με το δικόγραφο της προσφυγής της Hamas όσο και με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, τέθηκαν, κατ' εξοχήν, ζητήματα διαδικασίας και όχι ουσίας. Από την ανάγνωση των προτάσεών μου προκύπτει ότι σκοπίμως παραλείπω να τοποθετηθώ με οποιονδήποτε τρόπο επί του ουσιαστικού ζητήματος το οποίο έγκειται στο αν η συμπεριφορά που καταλογίζεται στη Hamas, όπως εξετάστηκε και διαπιστώθηκε στις αποφάσεις αρμοδίων αρχών, δικαιολογεί την καταχώριση και/ή τη διατήρηση της συγκεκριμένης ομάδας και/ή των θυγατρικών της στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3. Πρέπει, κατά συνέπεια, να γίνει δεκτό ότι με τις παρούσες προτάσεις τίθενται ζητήματα που αφορούν αποκλειστικώς τη διαφύλαξη του κράτους δικαίου και την εγγύηση του δικαιώματος δίκαιης δίκης και των δικαιωμάτων άμυνας.

Πρόταση

87. Κατόπιν των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφασίσει ως εξής:

- να δεχθεί την αίτηση αναιρέσεως την οποία κατέθεσε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-400/10·
- να ακυρώσει τις αποφάσεις 2010/386/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2010, 2011/70/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, 2011/430/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2011, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, τις αποφάσεις 2011/872/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2011, 2012/333/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2012, 2012/765/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2012, 2013/395/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 2013, 2014/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2014, και 2014/483/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της

⁷⁶ Κατά το μέτρο που ορισμένες πράξεις αφορούν την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, η προς τούτο αρμοδιότητα του Δικαστηρίου βασίζεται στο άρθρο 24, παράγραφος 1, ΣΕΕ και στο άρθρο 275, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

22ας Ιουλίου 2014, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση των αποφάσεων 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 και 2014/72, αντιστοίχως, κατά το μέρος που αφορούν τη Hamas (περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din al-Qassem)·

- να ακυρώσει τους εκτελεστικούς κανονισμούς (ΕΕ) 610/2010 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2010, 83/2011 του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, 687/2011 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2011, 1375/2011 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2011, 542/2012 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2012, 1169/2012 του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2012, 714/2013 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 2013, 125/2014 του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2014, και 790/2014 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2014, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας, και την κατάργηση των εκτελεστικών κανονισμών (ΕΕ) 1285/2009, 610/2010, 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 και 125/2014, αντιστοίχως, καθόσον αφορούν τη Hamas (περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din al-Qassem)·
- να ορίσει ότι το Συμβούλιο, σύμφωνα με τα άρθρα 138, παράγραφος 3, και 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, φέρει πέραν των δικαστικών εξόδων του και τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων στα οποία η Hamas (περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din al-Qassem) υποβλήθηκε στο πλαίσιο της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας·
- να ορίσει ότι η Hamas (περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din al-Qassem), σύμφωνα με τα άρθρα 138, παράγραφος 3, και 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, φέρει τα λοιπά δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας·
- να ορίσει ότι το Συμβούλιο, σύμφωνα με τα άρθρα 138, παράγραφος 1, και 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, φέρει πέραν των δικαστικών εξόδων του και τα δικαστικά έξοδα (περιλαμβανομένης της Hamas-Izz al-Din al-Qassem) στα οποία η Hamas υποβλήθηκε πρωτοδικώς·
- να ορίσει ότι η Γαλλική Κυβέρνηση και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με τα άρθρα 140, παράγραφος 1, και 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.